

Slow reading

Jongeren lezen steeds minder, lezen steeds minder goede teksten en lezen die teksten minder goed, zegt men. Omdat lezen belangrijk is kan dat leiden tot zorg of zelfs frustratie. Toch is niet alles hopeloos. Of is dat te optimistisch?

Ik zie verschillende tekenen van hoop. Bij onderzoeken die vierdejaars studenten van de lerarenopleiding voorgezet onderwijs uitvoerden, valt op dat er veel aandacht is voor het bevorderen van lezen in eigen klassen. De studenten, die ook zelf al docent zijn, onderzoeken hoe je lezen kunt stimuleren, zowel in brugklassen als op het mbo, en bekijken daarin ook wat in hun (school)situatie werkt. Daarbij zetten ze materiaal in wat voldoende aansluit bij de interesse en het niveau van de leerlingen zelf. Leerlingen maken hierdoor inderdaad meer meters, vooral in de klas. Steun vanuit de leiding van de school blijkt cruciaal te zijn.

Breed draagvlak voor stimuleren van lezen

Een tweede teken van hoop is dat het thema lezen breed gedragen wordt. In 2014 publiceert het Reformatorisch Dagblad een bijlage over slow reading. De boeken van theologen die Evert Barten heeft hertaald en samengevat, blijken ook bij jongeren aan te slaan. Er worden steeds meer lees-activiteiten georganiseerd. Zo heeft Driestar educatief al ruim tien jaar leesgroepen en zijn jeugdbonden en catechiseermeesters op zoek naar goede aanknopingspunten. Onlangs verschenen [enkele boeiende artikelen](#) in het Reformatorisch Dagblad. Hierin worden handvatten geboden aan ouders en scholen om het lezen te stimuleren. Over het bevorderen van de toegankelijkheid van oude, relevante, maar te moeilijke teksten. En wordt beschreven hoe verrijkend het lezen van *oud goud* kan zijn.

Meer kansen voor ouders en scholen

Maar er liggen zeker nog meer kansen. En het is zaak vroeg te beginnen. In 2019 start een nieuwe periode van vier jaar waarvoor de basisscholen momenteel een schoolplan aan het schrijven zijn. Tijdens [een tweedaagse voor directeuren](#) heb ik aandacht gevraagd voor *slow reading*, en daar werd positief op gereageerd. Bemoedigend. Wellicht helpt het opzetten van een gerichte leerlijn om het lezen op jonge leeftijd te stimuleren. Het meest effectief is een gezamenlijke inspanning van iedereen die met kinderen en jongeren te maken heeft. Als ouders, scholen, uitgevers en kerken elk doen wat gedaan kan worden op het gebied van lezen, kan er zonder grootschalige coördinatie toch iets heel moois gebeuren. Op elke plek en voor elke doelgroep. Slow misschien, maar daarom zeker niet minder waardevol.